A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2011. április 7.*

A T-84/08. sz. ügyben,

az **Intesa Sanpaolo SpA** (székhelye: Torinó [Olaszország], képviselik: A. Perani és P. Pozzi ügyvédek)

felperesnek

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)** (képviseli: D. Botis, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

* Az eljárás nyelve: angol.

a másik fél az OHIM fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozó a Törvényszék előtti eljárásban:

a **MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG** (székhelye: Düsseldorf [Németország], képviselik: R. Kaase, J-C. Plate és M. Berger ügyvédek)

az OHIM negyedik fellebbezési tanácsának 2007. december 19-i, a MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG és az Intesa Sanpaolo SpA közötti felszólalási eljárásra vonatkozó határozatával (R 138/2006-4. sz. ügy) szemben indított keresete tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (negyedik tanács),

tagjai: Czúcz O. elnök, I. Labucka és K. O'Higgins (előadó) bírák,

hivatalvezető: N. Rosner tanácsos,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2008. február 18-án benyújtott keresetlevélre,

tekintettel az OHIM-nak a Törvényszék Hivatalához 2008. június 9-én benyújtott válaszbeadványára,

tekintettel a beavatkozónak a Törvényszék Hivatalához 2008. május 30-án benyújtott válaszbeadványára,

a 2010. szeptember 21-i tárgyalást követően,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

1 A felperes, az Intesa Sanpaolo SpA 2003. március 21-én a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK módosított tanácsi rendelet (HL L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.) (helyébe lépett a közösségi védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet [HL L 78., 1. o.]) alapján közösségi védjegybejelentést tett a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalnál (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM).

2 A lajstromoztatni kívánt védjegy a COMIT szómegjelölés volt.

3 A bejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás (a továbbiakban: Nizzai Megállapodás) szerinti 16., 35., 36., 41. és 42. osztályba tartozó árukkal és szolgáltatásokkal kapcsolatban tették, az egyes osztályok tekintetében az alábbi leírásnak megfelelően:

– 16. osztály: „Papír, karton és ezen anyagokból készült termékek, amelyek nem tartoznak más osztályokba; metszetek; könyvkötészeti anyagok; fényképek; papíripari cikkek, papíripari vagy háztartási ragasztóanyagok; anyagok művészek részére; ecsetek; írógépek és irodai cikkek (bútorok kivételével); tanítási és oktatási anyagok (készülékek kivételével); csomagolásra szolgáló műanyagok (amelyek nem tartoznak más osztályokba); nyomdabetűk; klisék”;

– 35. osztály: „Reklámozás; kereskedelmi ügyletek; kereskedelmi adminisztráció; irodai munkák”;

– 36. osztály: „Biztosítás; pénzügyi ügyletek; valutaügyletek; ingatlanügyletek”;

– 41. osztály: „Nevelés; szakmai képzés; szórakoztatás; sport- és kulturális tevékenységek”;

– 42. osztály: „Tudományos és műszaki szolgáltatások, valamint az idetartozó tervezői és kutatói tevékenység; ipari elemző és kutató szolgáltatások; jogi szolgáltatások”.

4 A bejelentést a *Közösségi Védjegyértesítő* 2003. november 3-i 80/2003. számában hirdették meg.

5 2004. január 29-én a beavatkozó, a MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG jogelődje a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja (jelenleg a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja) szerinti összetéveszthetőségre hivatkozva felszólalt a bejelentett védjegy lajstromozásával szemben.

6 A felszólaló felszólalása alapjául a 39920459. számon lajstromozott, az alábbiakban megjelenített német ábrás védjegyre hivatkozott:

7 A felszólalás alapját képező korábbi védjegy árujegyzékében szereplő áruk és szolgáltatások a 9., 16., 35., 36., 41. és 42. osztályba tartoznak, és az egyes osztályok tekintetében az alábbi leírásnak felelnek meg:

– 9. osztály: „Hangok vagy képek rögzítésére, továbbítására, másolására szolgáló készülékek; mágneses adathordozók, hanglemezek”;

– 16. osztály: „Papír, karton és ezen anyagokból készült termékek, amelyek nem tartoznak más osztályokba; nyomdaipari termékek; könyvkötészeti anyagok; fényképek; papíripari cikkek, papíripari vagy háztartási ragasztóanyagok; anyagok művészek részére; ecsetek; írógépek és irodai cikkek (bútorok kivételével); tanítási és oktatási anyagok (készülékek kivételével); csomagolásra szolgáló műanyagok (amelyek nem tartoznak más osztályokba); játékkártyák; nyomdabetűk; klisék”;

– 35. osztály: „Reklámozás; kereskedelmi ügyletek; kereskedelmi adminisztráció; irodai munkák”;

– 36. osztály: „Biztosítás; pénzügyi ügyletek; valutaügyletek; ingatlanügyletek”;

– 41. osztály: „Nevelés; szakmai képzés; szórakoztatás; sport- és kulturális tevékenységek”;

– 42. osztály: „Műszaki projektek tervezése; épülettervezés; építészeti tanácsadás; mindenfajta szolgáltatás az eszköz- és munkagépágazathoz kapcsolódó szolgáltatások kivételével”.

8 2006. január 12-i határozatával a felszólalási osztály részben helyt adott a felszólalásnak. A közösségi védjegybejelentést elutasította a 16. osztályba tartozó áruk tekintetében azzal az indokkal, hogy ezen utóbbiak tekintetében Németország területén fennáll az összetévesztés veszélye.

9 2006. január 20-án a beavatkozó fellebbezést nyújtott be az OHIM-nál a felszólalási osztály határozatának azon részével szemben, amely elutasította felszólalását a 35., 36, 41. és 42. osztályba tartozó szolgáltatások tekintetében. A fellebbezésre válaszul benyújtott észrevételeiben a felperes e határozat megváltoztatását kérte azon részében, amely a 16. osztályba tartozó áruk tekintetében helyt adott a felszólalásnak.

10 2007. december 19-i határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozat) a negyedik fellebbezési tanács úgy ítélte meg, hogy a fellebbezés megalapozott, és a közösségi védjegybejelentést az árujegyzékben szereplő valamennyi szolgáltatás tekintetében elutasította. A fellebbezési tanács szerint az összehasonlítandó szolgáltatások azonosak. A két ütköző megjelöléssel kapcsolatban a fellebbezési tanács úgy ítélte meg, hogy a felszólalási osztály alulbecsülte azok hangzásbeli hasonlóságának mértékét. A fellebbezési tanács megállapította, hogy az ütköző megjelölések között fennálló vizuális és főként a hangzásbeli hasonlóságok annyira erőteljesek, hogy a fogyasztók azt hihetik, hogy a bejelentett védjegy alatt nyújtott szolgáltatások kereskedelmi eredete és a korábbi védjegy oltalma alatt álló szolgáltatások kereskedelmi eredete azonos. A fellebbezési tanács álláspontja szerint az érintett közönség figyelme inkább a szó elejére irányul, amely a két megjelölés esetében azonos. A felperesnek a megtámadott határozat megváltoztatása iránti kérelmét a fellebbezési tanács mint elfogadhatatlant elutasította azzal az indokkal, hogy az egyenértékű a jelen ügy beavatkozója által benyújtott külön fellebbezéssel, amit a 40/94 rendelet nem tesz lehetővé.

A felek kérelmei

11 A felperes keresetében azt kéri, hogy a Törvényszék:

– változtassa meg a megtámadott határozatot;

– hagyja helyben a felszólalási osztály határozatát abban a részében, amely megengedhetőnek tartja a bejelentett védjegy lajstromozását a 35., 36., 41. és 42. osztályba tartozó szolgáltatások tekintetében;

– változtassa meg a felszólalási osztály határozatát abban a részében, amely megtagadja a bejelentett védjegy lajstromozását a 16. osztályba tartozó áruk tekintetében;

– adjon helyt a bejelentett védjegy lajstromozása iránti kérelemnek a 16., 35., 36., 41. és 42. osztályba tartozó valamennyi áru és szolgáltatás tekintetében;

– az OHIM-ot kötelezze a jelen eljárásban, valamint a felszólalási eljárásban és az OHIM fellebbezési tanácsa előtti eljárásban felmerült költségek viselésére.

12 Az OHIM azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a keresetet;

– másodlagosan, amennyiben a Törvényszék az első jogalapnak helyt ad, változtassa meg a megtámadott határozatot a „másodlagos kérelem” elfogadhatóságának tekintetében;

– mindkét esetben a felperest kötelezze a költségek viselésére, vagy, másodlagosan az OHIM-ot a Törvényszék eljárási szabályzata 136. cikke (1) bekezdésének megfelelően kizárólag saját költségeinek viselésére kötelezze.

13 A beavatkozó azt kéri, hogy a Törvényszék utasítsa el a keresetet.

14 A tárgyalás folyamán a felperes kijelentette, hogy kereseti kérelmei kizárólag a megtámadott határozat hatályon kívül helyezésére, illetve az OHIM-nak a Törvényszék előtt eljárás és az OHIM fellebbezési tanácsa előtti eljárás során felmerült költségekben való marasztalására irányulnak. A Törvényszék ezt rögzítette a tárgyalásról készült jegyzőkönyvben.

Indokolás

15 A felperes keresete alátámasztásául két jogalapra hivatkozik, melyek közül az elsőt a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) fellebbezési tanácsainak eljárási szabályzatáról szóló, 1996. február 5-i 216/96/EK módosított bizottsági rendelet (HL L 28., 11. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 221. o.) 8. cikke (3) bekezdésének megsértésére, a másodikat pedig a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére alapítja.

A 216/96 rendelet 8. cikke (3) bekezdésének megsértésére alapított első jogalapról

16 A fellebbezési tanács előtti eljárás keretében a felperes a fellebbezésre válaszul benyújtott észrevételeiben arra vonatkozó kérelmet nyújtott be, hogy a fellebbezési tanács változtassa meg a felszólalási osztálynak a 16. osztályba tartozó árukra vonatkozó határozatát. A felperes úgy véli, hogy a fellebbezési tanács tévesen tagadta meg e „másodlagos kérelem" vizsgálatát, megsértve ezzel a 216/96 rendelet 8. cikkének (3) bekezdését.

17 A felperes arra hivatkozik, hogy e rendelkezésnek megfelelően a fellebbezési tanács előtti eljárásban ellenérdekű félnek jogában áll „másodlagos kérelmet" benyújtania. A hivatkozott rendelkezés címén több fellebbezési tanács elismerte már ezt a jogot. A felperes a tárgyaláson kifejtette, hogy jogosult arra, hogy az OHIM mindkét fóruma megvizsgálja az ügyét, és a „másodlagos kérelem" vizsgálatának a fellebbezési tanács részéről való megtagadása sértette az említett jogot.

18 Az OHIM úgy véli, hogy a fellebbezési tanácsnak a 216/96 rendelet 8. cikke (3) bekezdésének alkalmazhatóságára vonatkozó érvei kétértelműek. Az OHIM szerint a fellebbezési tanács arra szándékozott rámutatni, hogy egy, a jelen ügyben szereplőhöz hasonló „másodlagos kérelem" kizárólag akkor elfogadható, ha valamely, az alapeljárás keretében már felvetett jogi vagy ténybeli kérdésre vonatkozik, vagy arra, hogy egy ilyen „másodlagos kérelem" nem elfogadható, amennyiben az ebben felvetett okok nincsenek kapcsolatban az alapeljárással, és a fellebbezési tanács előtti eljárásban ellenérdekű fél ezen okok tekintetében önálló fellebbezést nyújthatott volna be.

19 Az OHIM azt állítja, hogy ezt a rendelkezést széles körben kell alkalmazni, a fellebbezési tanács által a jelen ügyben bevezetett implicit korlátozások nélkül. Így a felperes állításai megalapozottak. Ez ugyanakkor nem jelenti azt, hogy a megtámadott határozatot hatályon kívül kellene helyezni, mivel annak indokolása a „másodlagos kérelem" által érintett árukra is vonatkozik.

20 A beavatkozó válaszbeadványában előadja, hogy annak ellenére, hogy a 216/96 rendelet 8. cikkének (3) bekezdése rendelkezik a „másodlagos kérelem" lehetőségéről, az, hogy az OHIM negyedik fellebbezési tanácsa azt nem vizsgálta, a jelen ügyben nem befolyásolja az összetévesztés veszélye fennállásának értékelését.

21 Elöljáróban meg kell állapítani, hogy a beavatkozó által a tárgyaláson tett azon kijelentés, amely szerint a 216/96 rendelet 8. cikkének (3) bekezdése nem tesz lehetővé semmiféle másodlagos kérelmet a fellebbezési tanács előtti eljárásban részt vevő fellebbező részéről, elfogadhatatlan, mivel nem köthető a válaszbeadványában foglalt jogalapokhoz és az ott kifejtett érvekhez (lásd ebben az értelemben a C-481/08. P. sz., Alcon kontra OHIM és *Acri. Tec ügyben 2009. szeptember 24-én hozott ítélet [az EBHT-ban nem tették közzé] 17. pontját).

22 A 216/96 rendelet 8. cikkének (3) bekezdése értelmében:

„Az ellenérdekű fél – válaszában – olyan okra hivatkozva is kérheti a megtámadott határozat megsemmisítését [helyesen: hatályon kívül helyezését] vagy megváltoztatását, amely a fellebbezésben nem szerepel. Ez a nyilatkozat azonban a fellebbezőnek az eljárástól való elállása esetén hatálytalanná válik."

23 E rendelkezés szövegéből az következik, hogy a fellebbezési tanács előtti eljárás keretében az ellenérdekű fél észrevételeiben gyakorolhatja a megtámadott határozat vitatására vonatkozó jogát. Pusztán a fellebbezésben ellenérdekű féli minősége lehetővé teszi tehát számára, hogy vitassa a felszólalási osztály határozatának érvényességét, amint arra a felperes helytállóan hivatkozik. Ezen túlmenően a 216/96 rendelet 8. cikkének (3) bekezdése nem korlátozza ezt a jogot a fellebbezésben már szereplő jogalapokra. Rendelkezik ugyanis arról, ha a kérelem a fellebbezésben nem szereplő okra vonatkozik. Egyébként az említett rendelkezés egyáltalában nem utal arra a tényre, hogy a fellebbezésben ellenérdekű fél maga is fellebbezést nyújthatott volna be a megtámadott határozattal szemben. Mindkét jogorvoslat rendelkezésre áll a felszólalásnak helyt adó és a közösségi védjegy lajstromozása iránti kérelmet elutasító határozat vitatására.

24 A jelen ügyben a fentiekre való tekintettel a felperesnek, a 216/96 rendelet 8. cikkének (3) bekezdése értelmében, jogában állt a bejelentett védjegy 16. osztályba tartozó áruk tekintetében történő lajstromozása megtagadásának vitatása, és a fellebbezési tanács tévesen utasította el e kérelmet mint elfogadhatatlant.

25 Következésképpen a 216/96 rendelet 8. cikke (3) bekezdésének megsértésére alapított első jogalapnak helyt kell adni.

A 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére alapított második jogalapról

26 A felperes vitatja, hogy hasonlóság állna fenn az ütköző megjelölések között, miáltal állítása szerint egyáltalában nem áll fenn az összetévesztés veszélye az érintett szolgáltatások tekintetében, és ennélfogva a fellebbezési tanács tévesen helyezte hatályon kívül a felszólalási osztály határozatát az erre vonatkozó részében. A felperes a következőkre hivatkozik:

– a korábbi védjegy további ábrás és színes elemeket tartalmaz, amelyek megkülönböztetik azt a COMIT szómegjelöléstől;

– a két megjelölés eltérő a hangzás szempontjából is, mivel a szavak végét a német fogyasztók máshogyan ejtik annak következtében, hogy a második két magánhangzó (az „e” és az „i”) különbözik egymástól;

– a két megjelölés fogalmilag eltérő; a COMIT bejelentett védjegy kitalált szó, amelynek jelentése olaszul „commerciale” és „italiana”, míg a Comet korábbi védjegy, amelynek jelentése angolul „üstökös”, az azonos jelentésű német „Komet” szót idézi;

– ezen eltérések folytán a két megjelölés összességében eltérő; a közönség részéről az összetévesztés semmilyen veszélye nem áll fenn sem a 16. osztályba tartozó áruk, sem pedig a 35., 36., 41. és 42. osztályba tartozó szolgáltatások tekintetében, mivel az átlagos fogyasztóról feltételezhető, hogy szokásosan tájékozott, ésszerűen figyelmes és körültekintő.

27 Az OHIM és a beavatkozó vitatja a felperes érveit.

28 A 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében a korábbi védjegy jogosultjának felszólalása alapján a megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha azt azon a területen, ahol a korábbi védjegy oltalom alatt áll, a fogyasztók összetéveszthetik a korábbi védjeggyel való azonossága vagy hasonlósága, valamint az érintett áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt; az összetéveszthetőség magában foglalja azt az esetet is, ha a fogyasztók a megjelölést gondolati képzettársítás (asszociáció) útján kapcsolhatják a korábbi védjegyhez.

29 Egyébként ugyanezen rendelet 8. cikke (2) bekezdése a) pontjának ii. alpontja (helyébe lépett a 207/2009 rendelet 8. cikke (2) bekezdése a) pontjának ii. alpontja) alapján korábbi védjegy a valamely tagállamban lajstromozott védjegy, amelynek bejelentési napja megelőzi a közösségi védjegy bejelentési napját.

30 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint összetéveszthetőséget okozhat az, ha a közönség azt hiheti, hogy a szóban forgó áruk vagy szolgáltatások ugyanattól a vállalkozástól, vagy adott esetben gazdaságilag egymással kapcsolatban álló vállalkozásoktól származnak. Ugyanezen ítélkezési gyakorlatból következik, hogy az összetéveszthetőséget átfogóan kell értékelni az alapján, hogy az érintett vásárlóközönség milyen képet alkot a megjelölésről és a szóban forgó árukról vagy szolgáltatásokról, és figyelembe kell venni valamennyi adott ügyre jellemző tényezőt, különösen a megjelölések és a megjelölt áruk vagy szolgáltatások hasonlósága közötti kölcsönös függőséget (lásd a Törvényszék T-162/01. sz., Laboratorios RTB kontra OHIM – Giorgio Beverly Hills [GIORGIO BEVERLY HILLS] ügyben 2003. július 9-én hozott ítéletének [EBHT 2003., II-2821. o.] 30–33. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

31 A 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának alkalmazásában az összetéveszthetőség előfeltétele, hogy az ütköző védjegyek azonosak vagy hasonlók legyenek, és hogy a védjegybejelentésben szereplő áruk vagy szolgáltatások azonosak vagy hasonlók legyenek. E feltételeknek együttesen kell teljesülniük (lásd a Törvényszék T-316/07. sz., Commercy kontra OHIM – easyGroup IP Licensing [easyHotel] ügyben 2009. január 22-én hozott ítéletének [EBHT 2009., II-43. o.] 42. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

32 Az ítélkezési gyakorlat szerint az összetéveszthetőség átfogó értékelésekor az érintett árutípus átlagos fogyasztóját kell figyelembe venni, aki szokásosan tájékozott, ésszerűen figyelmes és körültekintő. Szintén tekintettel kell lenni arra a tényre, hogy az átlagfogyasztó figyelmének szintje a szóban forgó termékek vagy szolgáltatások típusától függően változhat (lásd a Törvényszék T-256/04. sz., Mundipharma kontra OHIM – Altana Pharma [RESPICUR] ügyben 2007. február 13-án hozott ítéletének [EBHT 2007., II-449. o.] 42. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

33 A jelen ügyben, tekintettel arra, hogy a szóban forgó szolgáltatásokat a nagyközönség számára ajánlják, és hogy a korábbi védjegyet Németországban lajstromozták,

a célközönséget az átlagos német fogyasztók alkotják. Az ilyen fogyasztóról feltételezhető, hogy szokásosan tájékozott, ésszerűen figyelmes és körültekintő (a Bíróság C-342/97. sz. Lloyd Schuhfabrik Meyer ügyben 1999. június 22-én hozott ítéletének [EBHT 1999., I-3819. o.] 26. pontja).

34 A megtámadott határozat értelmében a szóban forgó szolgáltatások a 35., 36., 41. és 42. osztályba tartoznak, és azonosak. Meg kell állapítani, hogy a felek e következtetést nem vitatják.

A megjelölések összehasonlításáról

35 Az összetéveszthetőség átfogó értékelésének – a szóban forgó védjegyek vizuális, hangzásbeli és fogalmi hasonlósága tekintetében – az ezek által keltett összbenyomáson kell alapulnia, figyelembe véve különösen azok megkülönböztető és domináns elemeit. A védjegyeknek a szóban forgó árukkal és szolgáltatásokkal kapcsolatban az átlagfogyasztó által történő észlelése döntő szerepet játszik az összetéveszthetőség átfogó értékelésénél. E tekintetben az átlagfogyasztó rendszerint egészében érzékeli a védjegyet, és nem vizsgálja annak egyes részeit (lásd a Bíróság C-334/05. P. sz., OHIM kontra Shaker ügyben 2007. június 12-én hozott ítéletének [EBHT 2007., I-4529. o.] 35. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

36 Először is a vizuális szempontú összehasonlítás tekintetében a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 17. pontjában jogosan állapította meg, hogy a kérdéses megjelölések vizuális szempontból hasonlóak.

37 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy semmi sem akadályozza annak vizsgálatát, hogy fennáll-e vizuális hasonlóság valamely szóvédjegy és valamely ábrás védjegy között, figyelemmel arra, hogy e két védjegytípus grafikus megjelenítése alkalmas vizuális benyomás keltésére (lásd a Törvényszék T-359/02. sz., Chum kontra OHIM – Star TV [STAR TV] ügyben 2005. május 4-én hozott ítéletének [EBHT 2005., II-1515. o.] 43. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

38 Meg kell állapítani, hogy az ütköző megjelölések között fennálló vizuális különbségek nem jelentősek. A bejelentett szóvédjegyet a „comit" szó alkotja. A korábbi ábrás védjegyet a vastagított betűtípussal szedett „comet" szó alkotja, melynek betűi pirosak, és piros, valamint zöld színnel alá vannak húzva. A megjelölések öt betűjéből négy azonos. A két szó közötti egyedüli különbség az utolsó előtti betű, azaz az „i", illetve „e". A felperes állításával ellentétben a két megjelölés között fennálló ábrás különbségek csekélyek, és nem változtatják meg a megjelöléseket alkotó és azokban domináns, szinte azonos szavak közötti hasonlóságra vonatkozó benyomást.

39 Másodszor a hangzásbeli összehasonlítás tekintetében, amint azt a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 15. pontjában emlékeztetett rá, meg kell állapítani, hogy az ütköző megjelölések ugyancsak hasonlóak. Az első, azaz a „com" szótag ugyanis, amelyet a fogyasztó elsőként érzékel és hall, a két megjelölés elején azonos. Ezen túlmenően a két második szótag, az „it", illetve az „et" egy rövid magánhangzót tartalmaz, és mindkét esetben a „t" betűre végződik.

40 Ennélfogva meg kell állapítani, hogy az ütköző megjelölések vizuális és hangzásbeli szempontból hasonlóak.

41 Harmadszor, ami a fogalmi szempontú összehasonlítást illeti, a fellebbezési tanács úgy ítélte meg a megtámadott határozat 15. pontjában, hogy különbség áll fenn, amely

ahhoz köthető, hogy a német közönség egy része a korábbi védjegyet a német „Komet” szó (amelynek jelentése üstökös) angol nyelvű megfelelőjeként érzékeli, ám ez a különbség nem kellően nyilvánvaló és jelentős ahhoz, hogy felülmúlja a két megjelölés között fennálló erőteljes vizuális és hangzásbeli hasonlóságokat.

42 Meg kell állapítani, hogy az ütköző védjegyek különbségeket mutatnak fogalmi szempontból. Az „üstökösnek” a korábbi védjegyhez kapcsolódó konnotációja ugyanis bizonyos eltéréseket eredményez. A bejelentett védjegy esetében, amint azt az OHIM megállapította, a „comit” szót a német közönség kitalált szónak tekinti, amelynek tehát nincs semmiféle jelentése. Mindazonáltal figyelembe kell venni azt, hogy a megjelölésekben közös, „kereskedelem” vagy „kereskedelmi” jelentésű „com” előtag a vállalkozások világában igen elterjedt rövidítés, amint arra a felperes rámutatott a tárgyaláson. Ennélfogva, tekintettel arra, hogy a megjelölések elejének azonos a jelentése, a fogalmi eltérés nem annyira jelentős, hogy elegendő lehetne a vizuális és hangzásbeli különbségek semlegesítéséhez.

43 Ilyen körülmények között azt a következtetést kell levonni, hogy az ütköző védjegyek, átfogóan értékelve, hasonlóak. Következésképpen meg kell állapítani, hogy a fellebbezési tanács helyesen vonta le azt a következtetést a megtámadott határozat 16. pontjában, hogy az ütköző megjelölések hasonló összbenyomást keltenek.

Az összetéveszthetőségről

44 Az összetéveszthetőség átfogó értékelése bizonyos kölcsönös függőséget tételez fel a figyelembe vett tényezők, különösen a védjegyek és a megjelölt áruk vagy szolgáltatások hasonlósága között. Így a megjelölt áruk vagy szolgáltatások kisebb mértékű hasonlóságát ellensúlyozhatja a védjegyek közötti hasonlóság magasabb foka, és

fordítva (a Bíróság C-39/97. sz. Canon-ügyben 1998. szeptember 29-én hozott ítéletének [EBHT 1998., I-5507. o.] 17. pontja és a Törvényszék T-81/03, T-82/03. és T-103/03. sz., Mast-Jägermeister kontra OHIM – Licorera Zacapaneca [VENADO kerettel és társai]) egyesített ügyekben 2006. december 14-én hozott ítéletének [EBHT 2006., II-5409. o.] 74. pontja).

45 A jelen ügyben, mivel a szóban forgó szolgáltatások azonosak és a szóban forgó megjelölések hasonlóak, a fellebbezési tanács helytállóan ítélte meg úgy, hogy az érintett közönség tudatában fennáll az összetévesztés veszélye.

46 Az ütköző megjelölések közötti erőteljes, főként vizuális és hangzásbeli hasonlóságok, valamint az érintett szolgáltatások között megállapított azonosság folytán ugyanis valószínű, hogy a közönség az ütköző védjegyeket összetéveszti egymással, tekintve hogy a fogyasztónak ritkán adódik arra lehetősége, hogy a különböző védjegyeket közvetlenül összehasonlítsa, így kénytelen az azokról alkotott tökéletlen emlékképre hagyatkozni (a fenti 99. pontban hivatkozott Lloyd Schuhfabrik Meyer ügyben hozott ítélet 26. pontja).

47 A fentiek összességéből az következik, hogy a jelen ügy körülményei között, egy bizonyos fogalmi különbség és a német átlagos fogyasztó figyelmi szintjének ellenére, a fellebbezési tanács nem sértette meg a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontját, amikor úgy ítélte meg, hogy fennáll annak a veszélye, hogy a közönség azt hiheti, hogy a szóban forgó áruk vagy szolgáltatások ugyanattól a vállalkozástól vagy adott esetben gazdaságilag egymással kapcsolatban álló vállalkozásoktól származnak.

48 Következésképen a második jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.

49 A fenti megállapításokból következően a megtámadott határozatot hatályon kívül kell helyezni azon részében, amelyben a fellebbezési tanács elutasította a felperesnek a 16. osztályba tartozó árukra vonatkozó kérelmét.

A költségekről

50 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 3. §-a alapján a Törvényszék részleges pernyertesség esetén elrendelheti a költségeknek a felek közötti megosztását, vagy határozhat úgy, hogy mindegyik fél maga viselje saját költségeit. A jelen ügyben a felperes részlegesen pernyertes lett.

51 Az eljárási szabályzat 87. cikke 4. §-ának harmadik bekezdése alapján a Törvényszék elrendelheti, hogy a beavatkozó maga viselje saját költségeit.

52 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az eljárási szabályzat 136. cikkének 2. §-a értelmében a feleknél a fellebbezési tanács előtti eljárással kapcsolatban szükségszerűen felmerült költségeket megtérítendő költségeknek kell tekinteni.

53 Ilyen körülmények között akként kell határozni, hogy az OHIM maga viseli saját költségeit, valamint a felperes részéről felmerült költségek felét, ideértve a fellebbezési tanács előtti eljárásban felmerült költségeket is. A beavatkozó maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (negyedik tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék hatályon kívül helyezi a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) negyedik fellebbezési tanácsának 2007. december 19-i (R 138/2006-4. sz. ügyben hozott) határozatát azon részében, amely elutasította az Intesa Sanpaolo SpA 16. osztályba tartozó árukra vonatkozó kérelmét.

2) A Törvényszék a keresetet ezt meghaladó részében elutasítja.

3) Az OHIM viseli saját költségeit, valamint az Intesa Sanpaolo részéről felmerült költségek felét.

4) A MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG maga viseli saját költségeit.

Czúcz Labucka O'Higgins

Kihirdetve Luxembourgban, a 2011. április 7-i nyilvános ülésen.

Aláírások